

Az édesanya.

Két anyajuh összeperelt azon, hogy melyikük gyermeke az a kis fehér Bárány, aki legszebb volt az egész nyájban. Bíró elé került a dolog. A Tigris volt a bíró. A Tigris előtt se akart egyik sem engedni a másiknak.

— Szakítsátok kétfelé a bárányt — mondta a Tigris — és így osztozzatok meg rajta!

A salamon-i ítéletről a csaló anyajuh is hallott valamit, így hát a Tigris nagy csodálkozására, mind a két vitázó azt mondta: legyen inkább a másiké a bárány! Mikor a Tigris látta, hogy így nem tud igazságot tenni, odaszólt az ajtónállókhoz:

— Vigyétek a kis bárányt palotámnak abba a szobájába, ahol enni szoktam!

Az ajtónállók a parancsokat szerint elvitték a fehér bárányt a szétfreccsent vértől piros szobába. Aztán a Tigris is bement oda...

Egy kis idő múlva kiállt a Tigris a szétfreccsent vértől piros szobájának az ajtajába, megcsattogtatta a fogait, aztán így szólt:

— Már most jöjjön be a bárány után az, aki kész utána halni!

Az egyik anyajuh — a csaló — halálra ijedten elszaladt, a másik meg bement a Tigris véres szobájába.

— Imhol a te kis bárányod — szólt a Tigris a belépő anyához — nem bántottam én egy ujjal sem a szegénykét, de így megbizonyosodtam arról, hogy kettőtök közül: melyik az édesanya!

(Bartók J.: Magyar fabulák.)

Májusi mezőkön.

Gyermekek hajladoznak, virágot szednek. Selymes fűszálak csiklandozzák kipirult arcukat, nagy ünnep van: Anyák napja.

Ügyetlen csokrocskák, ökölre fogott virágok odakerülnek ezen a napon az édesanyák elé. Az édesanyák mosolygása pedig diadalmas és boldog — mert ez a nap szenvedésük, munkájuk, önfeláldozásuk elismerése.

A vadvirágos, tarka májusi mezők kitágulnak ezen a napon, — az egész világ, az egész élet egyetlen, nagy mezővé válik. Álljunk meg rajta és szedjük emlékeinket tarka, színes csokorba. Vegyítsük hozzá szomorúságunk és szenvedéseink sötétszirmú rózsáit, kerítsük be reményeink örökzöld leveleivel. Anyák napján légyünk újra gyermekek és ha másképpen nem lehet, gondolatban adjuk át ezt a csokrot annak, aki életünkben a gondoskodó jószág szent anyaságával hajolt fölénk.

Ezen a napon emeljük magasra az édesanyánk hét törrel átvert fájdalmas szívét és mutassuk meg a fegyverkező, lángban álló világnak.

Mert az édesanyák könnye és szenvedése az egész világon egyforma. A kilótt spanyol, olasz, német, francia vagy angol golyó mindig és mindenütt az édesanyák szívét találja...

Jó lenne, ha Anyák napján a nemzetek sorsát intéző hatalmasok is, — megcsókolnák az édesanyjuk kezét... Akkor talán eloszlanának a sötéten gomolygó, háború felhői és felragyogna a világbéke ragyogó szivárványa!

(B. Csűrös Emilia.)

A legszebb ajándék.

Szindarab Anyák-napjára.

Színhely: egy nagyvárosi bérház udvara.

Szereplők: Anya, egyuttal házmester. Postás. Piroska, 12 éves, Pista, 10 éves, Erzsike, 8 éves, Karsai Gyuszi, Zámi Sanyi, Nyerges Pista osztálytársai Pistának.

1. Jelenet.

(Anya, Piroska.)

Anya (a szembenlévő lakásból kijön az udvarra): Egész reggel óta takarítok, mégsincs rendben a lépcsőház. Ezek a kifutók mindig elszórnak valamit. Hol papirost, hol mást.

Piroska: Édesanyám, mondja, mit csináljak, szívesen segítek!

Anya: Te kislányom csak maradj itt, tudod, hogy valakinek mindig itt kell lenni a bejáratnál. Aztán még ugyis kicsike vagy még a dologra. (Tovább söpör, törülget.)

Piroska: Hát itt is segíthetnék valamit. Hiszen már nem is vagyok olyan kislány. Aki hatodikos, annak már dolgozni is tudni kell, különösen a mai világban.

2. Jelenet.

(Voltak, Postás.)

Postás: Jó reggelt, házmesterné! Maga csak mindig munkában van, akárhányszor jövök is. Bezzeg más házaknál! Na, de meg is látszik a keze munkája!

Piroska: Nem jött levelünk, postás bácsi?

Postás: Ma nem, de holnap biztosan hozok. Még hozzá olyan tábori lapot, amelyet már annyira várnak. Hát bizony onnan Oroszországból nehezen jár most a posta. Pedig mennyien várják...

Anya: Szegény jó uram, nem tudom mi van vele... már több mint egy hónapja, hogy nem kaptunk tőle semmi hírt.